

OSNOVNI PODACI

NAZIV **GORANSKA KIPARSKA RADIONICA LOKVE**

SJEDIŠTE **LOKVE**

ADRESA **51316 LOKVE**, ŠETALIŠTE GOLUBINJAK 6

TELEFON 051/ 83 12 55 051/ 83 13 36

TELEFAKS 051/ 50 80 77

e-mail milutin.buric@hep.hr

www gkr-lokve.hr

OSNIVAČ OPĆINA LOKVE
TURISTIČKA ZAJEDNICA OPĆINE LOKVE

GODINA OSNUTKA 1979.

PREDSJEDNIK UDRUGE **MILUTIN BURIĆ**
milutin.buric@hep.hr, 098 207 758

UPRAVNI ODBOR **MILUTIN BURIĆ**
BOŽIDAR PLEŠE
MILIVOJ DIKLIĆ

UMJETNIČKI SAVJET **BRANKA ARH**
DARIJA ŽMAK KUNIĆ
TIHANA KARLOVIĆ

Miroslav Šutej • OLOVKA

O POVIJESTI RADIONICE

Mladen Mikulin • SOVIN PORTAL

Goranska kiparska radionica djeluje od 1979. godine, sa središtem u Lokvama. U Lokvama je održan 1. saziv sa sudionicima Zvonimirom Kamenarom, Grgom Marjanovićem i Vesnom Popržan. Radionica uspijeva trajati i dokazati značenje svoga postojanja i, uz MKS u Dubrovi, sačuvati status najstarije likovne kolonije na otvorenom prostoru u Hrvatskoj. Skulpture u drvu razmještene su prostorom Gorskog kotara kao jedinstvena djela koja povezuju ljudski duh i prirodu.

Svoje postojanje i svoj kontinuitet GKR duguje, prije svega, Nikoli Lepinskom, utemeljitelju i dugogodišnjem voditelju koji je izuzetnom upornošću, entuzijazmom i ustrajnošću, duboko vjerujući da radi nešto vrijedno i važno, da Gorskom kotaru namjenjuje drukčiju budućnost, onu koja će ga uklopiti u tijekove suvremene likovne misli, od samih početaka imao svoj koncept. Uvijek se radilo o ozbiljnom i zreлом izboru, ništa se nije događalo izvan promišljenog, od odabira autora do smještaja skulpture.

Drvo kao materijal je za Gorski kotar bio logični izbor. Već je 1. saziv označio polje svoga djelovanja, a prvi sudionici dali su mu etnografsko obilježje od kojega se kasnije odustalo da bi se ostavila sloboda izbora teme.

O FUNDUSU SKULPTURA

Šime Vulas • SVIJEČNJAK

Marija Ujević Galetović • DVA
LICA JEDNOG STABLA

Petar Dolić • JABUKA

Ljubo de Karina • GEROVIČICA

Temelji radionice postavljeni su u elaboratu akademske kiparice Milene Lah kada je 1979. godine definiran prvi okvir njezina djelovanja: drvo kao materijal oblikovanja, etnografski sadržaj Gorskog kotara kao tema, park skulptura kao omeđeni prostor unutar kojeg će se smjestiti ostvarena djela.

Drvo je ostalo kao logični izbor. Od etnografije se odustalo već nakon nekoliko godina u prilog osobnih poetika autora i stvaranja bez ikakvih ograničenja. Odustalo se i od parka skulpture, a tijekom svih ovih godina saživjela je ideja da čitavi Gorski kotar postane radionicom i otvorenim izložbenim prostorom, od Lokava gdje je sve započelo, do Delnica, Broda na Kupi, Crnog Luga, Mrkoplja, Liča, Fužina, Skrada, Tršća, Mrzle Vodice, Prezida, Brod Moravica, Vrbovskog, Ravne Gore, Rijeke (mjesto gdje su do sada postavljene skulpture).

Svoj identitet, značenje, smisao i zrelost Radionica je potvrdila, prije svega, izborom autora. Na samom početku djelovanja, krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih godina, ima etnografsko obilježje. Pozvani su autori koji vizualnost u kiparstvu i odnos volumena i prostora izražavaju na nov način: **Zvonimir Kamenar, Vesna Popržan, Nada Orel, Hamo Čavrk**. Do polovice osamdesetih svoj su doprinos Radionici dali umjetnici individualnog izraza i krajnje pojednostavljenih oblika: **Peruško Bogdanić, Petar Barišić, Zlatko Zlatić i Dora Kovačević**. Uključili su se i predstavnici grupe *Biafra*: **Ratko Petrić, Miro Vuco i Ivan Lesiak**. Godinu 1987. obilježili su autori slikarsko-plastičnog istraživanja temeljenog na igri: **Marina Banić, Bane Milenković i Goran Štimac**. Početkom devedesetih godina obol Radionici su dali mladi novim iskustvima i istraživanjima temeljenim na postkonceptualizmu: **Svjetlan Junaković, Vlasta Žanić, Vesna Pokas, Mirjana Vodopija, Đorđe Jandrić i Neli Ružić Ljubić**. Godine 1996. značajan je nastup **Slavomira Drinkovića**, a 2001. **Kažimira Hrastea i Kuzme Kovačića**, umjetnika koji njeguju izražajnost i rafiniranu jednostavnost čistih oblika. Tu su i poznate i priznate veličine hrvatske umjetnosti: **Ivan Kožarić, Marija Ujević Galetović, Šime Vulas, Miroslav Šutej Josip Diminić, Antun Babić, Vera Fischer, Ljubo de Karina, Vladimir Gašparić-Gapa, Mladen Mikulin i Mile Blažević**. Posebni doprinos dali su riječki umjetnici: **Žarko Violać, Mirko Zrinščak, Zlatko Kutnjak, Mauro Stipanov, Bruno Paladin, Želimir Hladnik, Siniša Majkus, Kruno Vrgoč, Vjekoslav Vojo Radoičić, Tomo Gerić zdravko Milić**. Zadnje desetljeće djelovanja radionice obilježeno je i sudjelovanjem kipara mlađe generacije: **Danijel Kovač, Silvo Šarić, Darija Žmak, Neven Bilić, Hrvoje Urumović, Petar Dolić, Alem Korkut, Marin Marinić, Krešimir Rod, Dražen Vitolović, Božica Dea Matasić, Marina Bauer, Miroslav Sabolić**.

Brojkama iskazano, ova velika izložba na otvorenom u **40 godina** kontinuiranog trajanja okupila je **82 umjetnika** od kojih su neki više puta sudjelovali (**100** sudionika), među njima i najveća imena hrvatskog kiparstva s ukupno **107 skulptura** postavljenih u prostor. Drvo kao materijal ima kraći životni vijek u odnosu ka ostale klasične kiparske materijale. Zato je, nažalost, određen broj skulptura dotrajao i uklonjen, pa je u fondusu **82 skulpture**.